

Ik wil graag een aantal gedachtes met u delen, en afsluiten met een oproep om uw hulp en inzet in dit traject.

Ons als burgers leek er een chronologische lijn in de stappen te zitten. Recent zijn we echter verrast door een rapport van de provinciaal adviseur ruimtelijke kwaliteit (PARK), dat eind november is gepresenteerd aan de bestuurlijke afstemgroep. De inhoud van het rapport, waarin de PARK zich heel nadrukkelijk uitspreekt tegen de oostelijke verbinding (W15 / W19), was (voor ons) niet het meest verrassende. De stelligheid ervan is voor ons een steun in de rug. Maar wat ons des te meer treft zijn deze 2 zaken

- **Timing**
- **Openheid en logica in het proces**

Als het gaat over timing:

Fase 1 van dit programma is doorlopen, zonder dat de gemeente Bodegraven-Reeuwijk daar rechtstreeks bij betrokken was. Waarom dat zo is, is voor ons gissen. Duidelijk is wel dat door deze afwezigheid de kans is gemist om bij de afronding van fase 1 een veto uit te spreken over specifieke maatregelen (uiteraard W15 en W19), net zoals Waddinxveen dat heeft gedaan voor een ogenschijnlijk goede maatregel met een aquaduct tussen Waddinxveen en Boskoop, omdat dat ten koste zou gaan van een uiterst kleine snipper van het Gouwebos. Helaas heeft diezelfde gemeente verzuimd om met eenzelfde pennenstreek ook W19 door te kruisen met het oog op hun bewoners van de Brugweg en de Middelburgseweg.

Medio juli dit jaar is fase 2 van Beter Bereikbaar Gouwe tumultueus van start gegaan. Terwijl het eerste bestuurlijke gesprek met gemeente Bodegraven-Reeuwijk nog gevoerd moest worden, waren de inloopbijeenkomsten in Flora al bestormd door boze bewonersgroepen van onder andere de Middelburgseweg.

Naar nu blijkt dateert de rapportage van Harm Veenenbos ook van medio juli. Dus nog voordat de diverse belangengroepen in opstand waren gekomen, was hij zelf al tot de conclusie gekomen dat een oostelijke verbinding niet de problemen oplost die de onderlegger zijn van het programma BBG, sterker nog: waarschijnlijk tot veel nieuwe leefbaarheidsproblemen zal leiden.

Deze conclusie hadden de kernpartners ook in fase 1 kunnen trekken. Als gemeente Bodegraven-Reeuwijk op dat moment al aan tafel had gezeten, had ze die lobby al nadrukkelijker kunnen voeren. Nu voeren we een achterhoede gevecht.

Over openheid en logica in het proces:

Wij vragen zoveel mogelijk openheid in het proces. Sinds de start van fase 2 worden de diverse bewoners- en belangengroepen gezien door de programma-organisatie. Ook met de gemeente lijkt er een relatie te zijn met wethouder, ambtenaren en alle betrokken belangenorganisaties binnen de gemeente. Nog kortgeleden spraken we elkaar voor het uitwisselen van informatie. Met terugwerkende kracht is ons vertrouwen in de gemeente hierbij geschaad.

Het rapport van de PARK, dat van 12 juli 2019, is al langere tijd bij de gemeente bekend. Maar ons is hierover niets verteld. Ook op de site van Beter Bereikbaar Gouwe is niet te vinden dat er al in maart dit jaar aan de PARK is gevraagd om te adviseren (deze brief is ook niet te vinden op de site, ook niet op die van de park). Hoe kan de overheid van haar burgers vragen om met hen te delen welke stappen ze van plan zijn te zetten, als ze zelf niet open is over haar eigen proces?

De programma-organisatie spreekt over een proces van “grof naar fijn”, om alle maatregelen te onderzoeken. Nu heb ik vrij veel ervaring in soortgelijke projecten (o.a. gebiedsontwikkeling, infrastructuur), dus de terminologie is mij niet vreemd. Maar. Vervolgens ontbreekt de logische trechtering. Tussentijdse toetsmomenten (de bestuurlijke afstemmingsmomenten) gelden dan als zeef, waarbij er maatregelen horen af te vallen. Zodat de energie gefocust kan worden op die maatregelen die daadwerkelijk bijdragen aan het oplossen van de knelpunten.

In de brief wordt dan wel gesteld dat het “uitermate onwaarschijnlijk lijkt” dat de maatregelen W15 en W19 onderdeel worden van een voorstel. Dit is een fraaie politieke formulering die alle vrijheid open laat om te zijner tijd toch deze maatregelen een plek te geven, tegen alle adviezen in.

Het programmateam heeft blijkbaar voldoende tijd geld en energie om alle 26 maatregelen plus nog enkele van de 50 nieuw aangedragen ideeën tot in detail en in samenhang te onderzoeken.

Het beoordelingskader. Niet alleen wij als belangengroepen, ook de gemeente Bodegraven-Reeuwijk heeft de programmaorganisatie gevraagd om het beoordelingskader (dat nog uit fase 1 stamt) te herzien, om ook de belangen van de gebieden oostelijk van de Gouwe voldoende mee te kunnen wegen. In de recente brief vinden we daar niets over terug. Met omfloerste termen wordt gesproken over een uitgebreid afwegingskader met 36 criteria. Ik heb nog eens geteld, in fase 1 waren het er ook al 36. Wiens blauwe ogen zal ik nu eens gaan geloven dat hier daadwerkelijk sprake is geweest van een herziening?

Los van timing en openheid nog even dit. In het verkeersonderzoek dat is opgeleverd voor het MIRT overleg met de minister over onder andere de Bodegravenboog lees ik een nadrukkelijke waarschuwing. Immers, een Bodegravenboog (in de onderzochte variant) is goed voor de N11 en het onderliggend wegennet (draagt dus ook bij aan het oplossen van knelpunten in het gebied van BBG), maar is niet goed voor de doorstroming van de A12. Als gemeente hebt u een belangrijke taak in het waarborgen van uw belangen van het onderliggend wegennet; een lobby voor varianten 2 & 3 uit de Sweco studie ligt daarmee op uw bord!

Tot slot. U heeft als gemeenteraad uw wethouder bij het instappen bij BBG een opdracht meegegeven om het kwetsbare buitengebied te beschermen. Wellicht kunt u deze opdracht meer kracht bij zetten door de ecologische, landschappelijke en natuurwaarden ook verder te voorzien van een planologische bescherming.

U kunt ons helpen door te sturen op een verbeteringen in het proces. Door eerdere keuzes te maken (trechters waar het kan, verdiepen waar het moet) en bij te dragen aan meer openheid in het proces.

Zolang die keuzes niet worden gemaakt voelen wij ons genoodzaakt onze energie te richten op het tegenhouden van wat we niet willen, in plaats van dat we energie vrij kunnen maken om ons constructief te richten op hoe maken we het beter.